

forståelse bag det, at der er nogle, der undlader at stemme, netop fordi det er et fremskridt.

Det kan være noget bøvl med søndagene; det er der nogle der mener – jeg mener det ikke, men det er der nogle der mener – men vi får jo, som også hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams sagde det, en total liberalisering af lukkeloven på hverdagene. Og også hr. Behnke burde anerkende, at i politik er det sådan, at man stemmer for de forbedringer, man kan få, og at ingen nogen sinde kan få det ideelle, medmindre de har totalt flertal.

Og så lige en sidste bemærkning til hr. Kim Behnke:

Jeg vil godt anholde udtrykket om, at embedsværket opererer med nogle mærkelige omsætningsgrænser. Embedsværket i Erhvervsministeriet opererer ikke med noget som helst andet end det, som det får politisk besked om. Embedsværket i Erhvervsministeriet er desuden bedre orienteret om, hvad der findes af undersøgelser, rapporter og analyser af dansk detailhandel og dens struktur og dens omsætning, end – tør jeg godt sige – nogen af os andre kan overkomme at være orienterede i, og det er ingen bebrejdelse af Folketingets medlemmer. Jeg ville anse det for et powershow, hvis vi skulle sætte os ind i alle de ting, og det er ikke meningen. Jeg vil bare gerne understrege: Embedsværket leverer det, som det politiske system beder om, når vi ønsker en eller anden form for afgrænsning.

Hr. Kim Behnke og andre kan angribe omsætningsgrænsen. Jeg spørger bare: Ønsker man sortimentsbekendtgørelsen tilbage?

Og det er i øvrigt også, hvad jeg vil sige til hr. Jørn Jeppesen: Hvad var problemet? Vi havde en aftale mellem HK og arbejdsgiverne på området – ja, ja, ja – men problemet for os, der sidder her som lovgivere, var, at enhver kunne se, at den lov blev ikke overholdt. Danskerne kan ikke forstå, at en jomfruelig dybfrossen kylling, der aldrig har gjort noget ondt i sit liv, er dybt kriminelt, når klokken er kvart over otte. Det var det, der gik galt; det var ikke aftalen mellem HK og Dansk Handel & Service. Det kunne den ikke udbedre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det sidste indlæg mere var præget af elegance i formen end i indholdet. Og jeg vil gerne sige til fru Mimi Johansen, undskyld, erhvervsministeren, at jeg synes, man måske

burde føre sig frem med en lille smule mere ydmyghed, når man taler om at ændre en eksisterende lov, som trådte i kraft den 1. oktober 1994, som man selv som regering har forelagt og fået vedtaget, og som man selv har stemt for. Det er jo en kendsgerning, som måske bliver glemte en lille smule i den meget flotte retorik.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor HK ikke bare kan kæmpe noget overtidsbetaling igennem, vil jeg sige, at jeg tror, erhvervsministeren talte en smule hurtigere, end tankerne kunne følge med til, da sygeplejerskerne blev inddraget. Et af problemerne for sygeplejerskerne er jo netop, at de heller ikke føler, de får nogen anstændig betaling for de skæve tidspunkter, som de er nødt til at arbejde på.

Sagen er jo bare, at der er nogle vitale samfundsfunktions, hvor vi må sige: Her er der nogle overordnede hensyn, der gør, at vi er nødt til at have sygehuse, politi og andre institutioner til at fungere i døgndrift. Men der er ingen, der har argumenteret overbevisende for, hvorfor det ud fra nogle overordnede hensyn er nødvendigt at holde butikkerne åbne i døgndrift, sådan som der bliver lagt op til nu.

Man kan spørge sig selv: Er det i virkeligheden lykken? Er det dét, man ønsker politisk: at alting skal foregå hele tiden? Det er det tilsyneladende.

Så påpeger vi bare, at vi mener, at ulemperne for en lang række mennesker langt overstiger den gevinst, der måtte være for nogle forbrugere, som kan handle på nogle meget skæve tidspunkter, og den samlede afvejning har vi i øvrigt tilladt os at foretage i overensstemmelse med det, som regeringen gjorde for ganske kort tid siden.

Om sortimentslisten skal jeg sige, at problemet jo ikke var, at den ikke blev overholdt; problemet var, at den lige pludselig blev så klar, at det kunne ses, om den blev overholdt. Og det, som regeringen selv lagde op til, var en mindre justering, og det kunne man have fået igennem.

Til sidst skal jeg spørge ministeren: Når vi diskuterer omsætningsgrænsen, er det så ikke rigtigt, at den var 10 mio. kr., at det var det rigtige beløb indtil i går, og at det først var efter, at repræsentanter for 7-Eleven havde været her, at der begyndte at komme forslag om at hæve omsætningsgrænsen? Er det ikke en kendsgerning?